

VUOSI 1967

Jussi Tavast

Hippiliike levisi kesällä 1967 myös Eurooppaan. Eurooppalaisen hippikulttuurin keskuksia olivat Lontoo ja muut Britannian kaupungit, joissa pitkiä hiuksia ja boheemeja tapoja suosinut rock- ja blueskulttuuri oli valmistellut hippieille tietä jo muutaman vuoden ajan. Merkittäväksi hippikeskukseksi nousi Amsterdam. Jugoslavia sen sijaan julisti sodan hippejä vastaan, ja Kreikka kielsi epäsiististi pukeutuneilta turisteilta pääsyn maahan.

Intia oli länsimaalaisten hippien yleinen matkakohde 1960-luvulla. Hipit lähtivät Intiaan hakemaan oppia itämaisista uskonnoista ja opeista. He olivat tervetulleita ja edullinen hintataso oli monien mieleen. Erityisesti Goan alueelle länsimaiset hämyt rantautuivat massoittain. **George Harrison** innostui vuoden 1967 aikana intialaisesta mystiikasta niin perinpohjaisesti, että veti mukanaan kaikki Beatlesit Intiaan tapaamaan uskonnollista guria **Maharishi Mahesh Yogi**, joka kertoi opettavansa maailman meditoimaan kolmessa vuodessa ja hävittävänsä ihmiskuntien väliset sodat jälleensyntymän avulla.

Suomessa hippiliike oli hillittyä. Iskelmä-lehti kuitenkin julkaisi 1967 Hippie-teemanumeron ja julisti hippieajan alkaneeksi. Kun *Jatko aika*-ohjelman juontajat etsivät Helsingissä vanhan ylioppilastalon edustalta hippejä, he tapasivat

melko sliipatun **Jukka Kuoppamäen**, joka pyrki tyyntymään huumeiden aiheuttamaa kohua vertaamalla niitä kahviin ja tupakkaan, jotka myös olivat joskus kuuluneet kiellettyihin nautintoaineisiin. Myöhemmin Kuoppamäki valittiin "Suomen ensimmäiseksi hipiksi".

Suomen nuorison Beatles-tukat alkoivat kasvaa hippiliikkeen myötä entistä pitemmiksi. Esimerkiksi Helsingin Norssissa, jossa johtoporras rehtori **Aulis Ojajärven** johdolla oli yrittänyt turhaan aikaisempina vuosina leikata mm. **Matti Raekallion** hartioille ulottuvaa liuhulettiä, noudattaen vuonna 1872 säädettyä lakia, jouduttiin ojasta allikkoon kun Matin pikkuveli **Veca** kasvatti hiuksensa ulottumaan takapuoleensa asti. Norssi joutui vähin äänin luopumaan 1800-luvun lain kirjaimellisesta soveltamisesta. Itsekin lopetin parturissa käynnin vuosiksi 1967–72.

Yhtenä hippiliikkeeseen Suomessa kytkeytyneenä tapahtumana voidaan pitää rauhanjärjestö Sadankomitean Helsingissä toukokuussa 1967 järjestämää mielenosoitusmarssia, jonka tarkoituksena oli kiinnittää huomiota aseistakieltäytyjien asemaan Suomessa. Sadankomitean jäsenet **Markku Lahtela, Kalevi Seilonen, Ilpo Saunio** ja **Tauno Tuomivaara** polttivat julkisesti sotilaspassinsa Esplanadilla Runebergin patsaalla, mistä heidät tuomittiin myöhemmin

sakkoihin. Lahtela piti tilaisuudessa puheen, jossa totesi:
"Niinpä nyt poltan tämän sotilaspassin, Suomen armeijan minulle antaman jäsenkirjan. Tällä täysin väkivallattomalla eleellä sanoudun irti maamme ainoan sotilaallisen järjestön jäsenyydestä, sen minulle antamasta arvosta ja aseellista toimintaa tukevista ja hyödyttävistä sitoumuksista."

Hippi- ja hämykulttuuri nousi itse asiassa Suomessa huippuunsa vasta 1970-luvun puolella. Kuumaa hippikesää vietettiin vuonna 1970, jolloin järjestettiin ensimmäisen kerran vuoden 1969 hippifestivaalista Woodstockista vahvoja vaikutteita imenyt Turun **Ruisrock**. Psykedeelisen musiikin jälkimaininkeja hyödynnettiin myös radio-ohjelmassa *Vesimiehen aika*, joka avasi vuosina 1969–71 **Jorma Elovaaran** juontamana kuuntelijoille salatieteiden oudon maailman. Samaa maailmankuvaa edusti *Tähti-lehti*. Hippiaatteen henkeen sopivia vaatteita saattoi löytää intialaisvaatteita myyvistä kaupoista, mutta kovin näkyvää osaa katukuvassa tämä vaatetus ei muodostanut. Hippiliikkeen kaupallistumisen mukana tulleet asiat kuten musiikki kiinnostivat nuorisoa enemmän kuin aatteen vaalima vaihtoehtoinen elämäntapa.

Vuosina 1968–69 huumeongelmat yleistyivät jonkin verran Suomen kaupungeissa. Aluksi hippikulttuuriin kuulu-

neet huumeet liikkuivat taiteilija- ja muusikkopiireissä. LSD sekoitti muutamien pään ja aiheutti joitakin nuorten kuolemia. Yksi suomalaisista uhreista oli helsinkiläinen "Lontoon kuninkaana" tunnettu **Bono Nylund**. Helsingissä toimivat underground-ryhmät omaksuivat hippien arvoja ja koostuivat ihmisistä, jotka "pyörivät" **Pressolla** (Bio-Bio) ja **Eino Leinon** patsaalla. Osa matkusteli Euroopassa, kuten Tanskassa ja Englannissa, ja sai vaikutteita sikäläisistä nuorisokulttuureista. Suomalaisten hippien ja hämyjen Intianmatkailu jatkui pitkälle 1970-luvun puolelle, jopa pitempään. Yksi Intian-matkojen suomalaisista pioneereista oli helsinkiläinen **Jukkis Lampila**.